

razdelitev Albanije ter srbski pristan v Adriji. —

To je le nekaj citatov in dokazov! Nada-
ljevali pa bomo to za slovensko-klerikalno
stranko sramotno zbirko! Za danes mislimo, da
zadostuje. Slovenski voditelji naj se zdaj zvi-
jajo in naj se muzajo, kakor se hočejo. Nikdo jim
ne umije sramotni pečat iz čela, da so v naj-
resnejšem času zavzemali protiaustrijsko srbsko
stališče. In slovensko ljudstvo si bode to go-
tovo zapomnilo. Sicer bi pa navedli lahko še
celo vrsto drugih, istotako očitnih dokazov. Si-
cer pa jih bodejo razne sodnijske razprave na
dan spravile. Naj torej za danes zadostuje.

Slovenska politika obeh strank se giblje
danes na polzki, gladki plošči protia-
ustrijsva in veleizdaje. Po tej poti se ne bode
koristilo slovenskemu ljudstvu, marveč se mu
bode le neprecenljivo škodo prizadelo. Zato pa
govorimo mi, ki svarimo pred to izdajalsko,
nesrečno politiko, ne samo v interesu
avstrijske domovine, marveč tudi v interesu
slovenskega ljudstva samega!

MOJA STARA

izkušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Stecken-
pferd-lijilino-mlečno milo od Ivrde Bergmann & Co.,
Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod 229

Politični pregled.

Trozveza obnovljena. Veselo in v političnem
oziru ravno v sedanjem položaju izredno važno
vest je zaznamovati: trozveza, ta najboljša
in najsigurnejša zaščitnica evropskega miru,
je obnovljena. Avstro-Ogrska, Nemčija in
Italija stojijo torej zopet trdno zvezane skupaj,
pripravljene svetovni mir zagotoviti, a priprav-
ljene tudi v slučaju napada od tuje države s
svojim orožjem druga drugi pomagati. Odkar je
vstvaril največji nemški državnik Bismarck troz-
vezo, ni bilo velike evropske vojne. Zani-
mivo je, da se je trozveza že sedaj obnovila,
ko poteče njena pogodba šele l. 1914. Zgodilo
se je to nekako demonstrativno. Ravno sedaj,
ko izziiva mala a požrešna in do skrajnosti pre-
drzna Srbija, medtem ko skuša nam vedno so-
vražna Rusija s svojim zahrbtnim ruvanjem
monarhiji škodovati, so v trozvezi združene ve-
levlasti glasno povedale, da stojijo zvesto rama
ob rami kot najpomembnejša sila starega sveta.
Na splošni položaj je vplivala proglasitev zopet
sklenjene trozveze jako ugodno. Tako je vendar
upati, da se posreči evropski mir obdržati.

Vojni minister odstopil. Kakor bomba je
vplivala te dni vest, da je ravno sedaj v tem
resnem položaju avstro-ogrski vojni
minister pl. Auffenberg odstopil. Z njim vred
je odstopil tudi naš šef generalnega
štaba Schemua. O vzrokih odstopa, ki ga je
cesar takoj na znanje vzel, se mnogo govori.
Sodi se, da je bil Auffenberg premalo zmožen
za težke naloge, ki bi ga zlasti v vojnem času
čakale. Za njegovega naslednika je bil imenovan
fcm. Krobotin; za novega načelnika general-
štaba pa zopet Conrad pl. Hötendorf. Obadva
nova vrhovna voditelja naše armade se
smatra za izredno zmožna in, kar je treba po-
sebej naglašati, energična. Zlasti o Conradu se
govori, da je najboljša vojaška glava v monar-
hiji in da je moral svoj čas le zaradi tega od-
stopiti, ker je zagovarjal energično nastopanje
proti sovražnikom monarhije. Kmalu se bode
pokazalo, kaj pomeni ta presenetljiva sprememba.

Naši stari očetje

že so rabili dobra, priznana domača sredstva,
da bolečine vseh vrst takoj v začetku odpravijo;
in res naj bi se tudi zlasti v mrzlem letnem
času gledalo, da se tudi še tako lahko obolenje
ne zanemari, temveč da se ga že pri najmanjših
pojavih, torej takoj, ko se čuti bolečine, pre-
preči.

Odrašenim in otrokom, pri katerih se na
primer kaže nagnjenje do katarov, zamore dobri,
priznani preparat pomagati, boriti se pravočasno
proti njim. Mi sami smo se že stotero- in ti-
sočerkokrat prepričali, da je tak bolečine odprav-

Štajerski deželni zbor se je nameravalo
tekem meseca decembra k zasedanju sklicati, da
bi se tako napravilo zadnji poizkus, odstraniti
slovensko obstrukcijo in zapričiti s pametnim
gospodarskim delom. Vsa težavnih razmer v
zunanjih politikah pa se te ideje ne bode uresni-
čilo in ne bode več letos deželnega zbora šta-
jerskega sklicalo. Po našem mnenju bi bilo to
tudi vsled pravaško-klerikalne zagriženosti brez-
uspešno. Najbolje bi bilo, ako bi vlada deželni
zbor razpustila in nove volitve sklicala. Kajti
slovenska obstrukcija je štajerskemu ljudstvu
pač že dovolj škode povzročila.

Izvoz konjev oziroma prodajo konjev v ino-
zemstvo je vlada za Avstrijo kakor za Ogrsko
do preklica prepovedala. To je bilo vsekakor
potrebno. Kajti v zadnjih mesecih se je zlasti
na Ogrskem od tujih držav velike množine ko-
njev kupovalo. V teh resnih časih je vlada od-
redba torej popolnoma opravičena.

Špijoni v meniški obleki. V železniškem vo-
zu, ki je peljal proti Lvovu, pustil je neki av-
strijski oficir tri nune aretirati, ki so se precej
sumljivo vedle. Na policiji se je pokazalo, da so
nune preoblečeni ruski špijoni.

Dopisi.

Hoče. Odkar je sloviti kaplan Baznik, bivši
general naših „Čukov“, svoje pete odnesel tja
k hrvatskim bratcem, je hoški veter nekako po-
miril se. Pa kaj češ, smo itak vedli, da ga bo
spet kak šmentek vnovič razburil. Zadnjo ne-
deljo smo zopet strmeli in strmeli — hoški „Čuki“
so po dolgem času se privlekli in se preoblekli
v svoje bleščeče uniforme in so ga spet špilali
po vasi. Čepice nosijo čisto po srbskem sistemu,
rdeči obroček na vrhu in pa eno fix šneidfedro
izra rdečega obročka. Pa vsak teh vrlih „Ču-
kijanerjev“ je pušil ali cigareto ali viržinko, da
se je kar megilo za njimi. Fikraholt, to vam
je bila parada! Ne vemo prav, kaj je mile naše
„Čukece“ iz zimskega spanja zdrnilo, naš mali
misijon ali pa navdušenost do hrabrih srbskih
bratov. Pa modro misleči ljudje so razsodili, da
se ne šika, s srbskimi čepicami k cerkvi ali
službi Božji prihajati. Mogoče da so bili izbrani
in komandirani za kakšno posebno štafazo. Nam
je ta čuko-srbofilska komedija iztisnila le en
lahek smeh. — Vrli štajerci, „Tebničmar“
priporočal je zadnjič enkrat našim srbofiliškim
Slovencem, „Čukom“ itd. kot pristno „hrvatski
marš“, „Bunda, bunda“, in pa „U boj u boj
mačka v stroje skaač“. To je bil fin nasvet!
Pa kaj češ, dragi „Tebničmar“, naši Čukeci
te dve „hrvatski“ že zdavnej pojejo. Zdej so si
kot svoj „regiments-marš“ izvolili tudi po hr-
vatskim „Oj banovci — Oj mi hoški Oberčuki,
ajdimo!“ Seveda, „ajdimo“ nad vse hoške in
druge nemurje in štajerci, ter pa potem
doli k milim našim hrvatskim in srbskim brat-
cem. No, ajdimo! Ljubi striček „Štajerc“, da te
žlagic ne trofi, če Ti razodenem, da imamo v
naši vasi in fari tudi mnogo, seveda avstrijskih
Slovencev, ki pa s srbskimi sobratmi neznansko
gorko simpatizirajo. Eden teh naših navdušenih
Srboflicev je s hrepenečim srcem in glaom želel,
da bi le prišli Srbi do in čez nas. Oj ti člo-
veče, ti trepasto ti! Veš, da boš prej poginil,
prej ko se ti bo ta plamenec želja izpolnila;
a svetujemo tebi in tvojim somišljenikom, da
takoј poberete svoja kopita, pa odražate per
„eksprescug“ tam doli k vašim milim, milim
srbskim bratom in junakom. Tam jih lahko ob-
lizujete in oblizujete, dokler se vam plamenec

ljajoci, okrepčujoči in oživljajoči preparat, s
katerim smo že mnogokrat razne bolečine in
utrujenost ter marsikatero motečo boleost od-
pravili, pristni Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid“,
na katerega tem potom svoje čitatelje opozar-
jamo.

Ako je kaj v resnici dobro, priznajo to
tudi strokovnjaki in kako sodijo praktični zdrav-
niki o Fellerjevem fluidu z zn. „Elsafluid“, do-
kazuje sledeče pismo: „Zahvaljujem se Vam
najbolje za Vaš Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid“,
kateri preparat se je pri vseh na reumi temel-
jnih bolečinah naravnost krasno obnesel. Pri-
poročam Fellerjev fluid, kjer je treba, in Vas

ljubezen do njih ne bo dosti ohladila. Pojdite,
pojdite, da vam srce pregorke ljubezni ne poč-
i, pojdite, vsaj itak noben maček za vami cvilil
ne bo; nas bi pa neznansko veselilo, da bi do-
bili tukaj v Hočah „reine luft“, „rein“ avstrijsko
navdušen, ne pa srbofilsko poparjen „luft.“ Toda,
ajd na noge, srbofilski Hočanje, spucajte se od
tod, iz mile nam, in zoperne v am Avstrije,
spucajte se in idite doli, idite k vašim Srbom!
— Pa misliš „Štajerc“, da se bo le eden naših
hoških „Srbov“ pobral? Kaj še! Pretoplo in pre-
dobro jim je pod krilom mile naše mamic Av-
strije. Pa veš kaj želijo, po čem hrepenejo? Oh,
da bi prišli Srbi, Srbi, Srbi, in nas štajerci-
jance, nemškutarje in „brezverce“ našpikali na
njihove hudo nabrušene sulice, nas pobili in
potolkli vse, vse, do zadnjega, čisto do zadnjega!
„Štajerc“, potem je tudi po tebi, Tebe tudi za-
drgnejo kakor mačka, „aus“ je potem s Tabo
tudi! Ljubi „Štajerček“, pa da se mi ne boš
zajokal, nič se ne boj, saj te ne bojo, Ti ne
morejo do živega, čeprav Te drugače tudi pri
nas preklinjajo, huje kot najhujšo kugo. Ravno kar
pred par dni so Tebe zopet nekje, (saj veš
sam kje in odkod) zmerjali in obirali, da je bilo
joj. Pa misliš, da je to Tebi kaj škodilo? Figo!
Smejali so se ljudje in smejali in dejali: Ko bi jim
na pete ne stopal, ko bi ne izjavil njih v nebo
vpioče grehe in nestrpnosti, bi ga ne sovra-
žili tako globoko iz dna srca! Tako so dejali
in so se še iskreneje pridružili „Štajerca“ in
novih prijateljev se mu je pridružilo in raste
mu moč in pomenljivost in srditi preganjanci
njegovi sami to povzročujejo. Prav tako, prav
tako, le naprej, le naprej! Če me bo kateri
naših „Srbov“ spet špiknil, „Štajerček“, prišel
Ti bodem rano kazat. Dotlej pa adijo in zdrav
mi ostani! Srdnišnikar.

Hoče. O „Štajercu.“ Ker je vprašanje
po „Štajercu“ pri nas od številke do številke
večje, ker se število njegovih čitateljev in čeni-
teljev vedno več in več pri nas in v naši oko-
lici širi, izjavljamo tem potom, da se odsihmal
„Štajerc“ dobiva v štacuni g. Maks Jelinek-a
v Hočah. Vsak list, kakor povsod, po 6 vinar-
jev. Torej le po njem, pa ne s polenom, ampak
z navdušenostjo! Živil naš „Štajerc!“

Hoški štajerci.

Hrastnik. V petek je umrl po kratki bolezni
obče priljubljen starček Kašper Gričar v 78 l.
starosti. N. p. v m. — Kakor je to že navada
pri farških backih, tudi tu niso izostale člo-
veške hijene s svojim ostudnim neumnim obre-
kovanjem onkraj groba; fej takim zaslepljenim
hinavcem! Mi pa vemo, da taki oslovski glasovi
ne pridejo nikdar do nebes. — Sinu Filip Gri-
čarju pa izrekamo naše iskreno sožalje!

Sv. Lovrenc nad Mariborom. (Gostilna
pri „Srbskem Kodra.“) Halo! Halo! go-
spod Brežojnik, die Serben san no nix do! Pa
če se tako razsajaš, k nam ne pridejo Srbi.
Pokukajmo malo v gostilno „Srbskega Kodra.“
Ljubi „Štajerc“, tukaj bi videl in slišal čudeže.
Kaj si tukaj naši prvaki dovolijo, to je ve-
le izdajstvo. Dan za dnevom slišiš divji krik
in tuljenje iz gostilne. Tujec misli, da je prišel
v Sibirski pragozd in da ga hočejo izstradani
volkov napasti. Šele ko zasliši „Živila
Srbija!“ in „Pereat Avstrija“, vè, da
je med „ljudmi.“ Pa med kakšnimi! Ko bi ne
bilo sredi trga na obč. poslopiju veliko napisano,
kje da je, misli bi, da je nevedoma prekoračil
mejo in pa potuje že v sredini dežele našega
„kulturnega“ soseda srbskega. Pa ne vem, za-
kaj se še ti klerikalni hujskači že davno niso

prosim, da mi ga za lastno rabo zopet pošljete;
pošljem Vam dotično svoto. Dr. M. David, mestni
zdravnik, Sieniava pri Jaroslavi v Galiciji.“
Pravega Fellerjevega fluida naroči naj se 12
malih, 6 dvojnih ali 2 specialnih steklenici za
5 kron franko pri E. V. Feller v Stubici,
Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko); tam se dobi tudi
zanesljivo vplivajoče Fellerjeve odvajalne Rha-
barber-pilule z zn. „Elsapillen“, in sicer 6 škat-
ljic za 4 krone franko; te pilule zamorejo mali
in veliki, mladi in stari zaupljivo rabiti, kadar
ni želodec v redu. Naj bi to nesebično opozor-
jenje bilo i našim čitateljem v blagor. To bi
nas res veselilo.